

Mùa Xuân có lẽ là một trong những món quà tuyệt vời nhất mà tạo hóa dành ban cho muôn loài một cách hoàn toàn bình đẳng. Vì thế, việc khám phá ra mùa xuân trong chu kỳ vận chuyển của vũ trụ phải là một trong những khám phá vĩ đại có ý nghĩa nhất của con người.

Như bạn biết đến mùa xuân cũng đồng nghĩa với việc như bạn biết đến chu kỳ vận hành của thời tiết trong năm, và cũng đồng nghĩa với việc sáng chế ra lịch pháp để tính toán thời gian trong đời sống.

Có nghĩ đến số đã đồng của muôn loài đồng thời với trên khắp hành tinh này, mọi loài đều có một đặc tính sinh trưởng riêng, những tất cả đều chịu sự chi phối chung của cái chu kỳ 12 tháng trôi đi một lần, như vậy cũng để thấy vai trò kỳ diệu của mùa xuân trong đời sống của muôn vật. Dù là những loài nhỏ bé như sâu kiến, côn trùng, hay to lớn như trâu, bò, voi, cò... dù là những loài cỏ hoa hoang dã hay những cây kiểng quý giá đều được chăm sóc công phu... tất cả đều như cùng chờ đợi tia nắng xuân ấm áp trở về để chuyển mình làm nên một đời sống mới trong chu kỳ sinh trưởng của đời mình.

Khoa học ngày nay cho biết rằng sự vận hành của bốn mùa trong năm là do những vĩ trí và góc độ khác nhau của trái đất trong chu kỳ xoay quanh mặt trời và xoay quanh chính nó. Những chỉ tiêu vận động này đã được biết đến một cách khá cổ xưa. Người ta biết rằng, với kích thước đường kính là 12.756 km (khi đo đường xích đạo), quỹ đạo của chúng ta nằm cách xa mặt trời khoảng 150 triệu kilomet và liên tục di chuyển theo một quỹ đạo xoay quanh mặt trời với vận tốc khoảng 107.000 kilomet trong một giờ. Với vận tốc trung bình này, quỹ đạo hoàn tất một vòng xoay quanh mặt trời với thời gian là 365 ngày 5 giờ 48 phút 46 giây, chính là khoảng thời gian của một năm mà chúng ta tính tròn là 365 ngày.

Và vì quỹ đạo này không phải là một vòng tròn tuyệt đối, nên có những lúc chúng ta đến gần mặt trời hơn, với khoảng cách chỉ còn chừng 147 triệu kilomet, và có những lúc cách xa hơn, với khoảng cách lên đến 152 triệu kilomet. Như vậy, chúng ta thấy rằng đời sống là khi đến gần mặt trời hơn thì quả đất sẽ nóng hơn vì nhận được nhiều nhiệt lượng hơn, và ngược lại khi cách xa hơn thì nhiệt độ sẽ thấp hơn.

Ngoài ra, quỹ đạo cũng tiếp tục xoay quanh mặt trời của chính nó với thời gian 23 giờ 56 phút 4,1 giây cho một vòng. Chính thời gian của một vòng xoay này là một ngày đêm mà chúng ta luôn

tính tròn là 24 giờ. Trục xoay này tạo thành mặt phẳng nghiêng khoảng 23,50 so với mặt phẳng cắt ngang của quỹ đạo trái đất xoay quanh mặt trời, và do đó làm cho vị trí của mặt trời vào lúc giữa trưa có lúc cao hơn và có lúc thấp hơn khi ta nhìn lên từ mặt đất. Địa cầu này tạo thành hình cầu thay đổi vị trí nghiêng. Khi tia nắng càng vuông góc với mặt đất thì nhiệt độ càng tăng dần xuống càng nhiều hơn, nhiệt độ thấp nên cao hơn, và khi độ lệch của tia nắng càng lớn so với độ vuông góc này thì nhiệt độ sẽ càng thấp hơn.

Đó là hình ảnh con số. Chúng ta sẽ không lấy làm lạ khi với hình ảnh con số này con người có thể hiểu được mặt cách tính ngày đêm và sẽ thay đổi của bốn mùa. Tuy nhiên, địa cầu di chuyển đây là hình ảnh con số này đã đến khá muộn màng, chỉ trong khoảng không quá 3 thế kỷ gần đây mà thôi. Hình ảnh số như hình vẽ và hành của bốn mùa thì đã có từ rất sớm, rất có thể là ngay từ lúc con người bắt đầu biết trồng trọt đã có hình ảnh thời tiết nuôi sống. Chỉ bằng vào sự quan sát hình ảnh thay đổi của chu kỳ có chu kỳ trong năm, người ta đã đưa ra được hình ảnh con số và xác định các mặt thời gian khá chính xác khi so với kết quả tính toán của khoa học ngày nay. Lấy ví dụ như bằng sự quan sát chu kỳ của chu kỳ của hình ảnh đêm trăng tròn, người xưa đã tính toán được thời gian của mặt trăng âm lịch là khoảng hơn 29 ngày (tháng thiếu) hình ảnh của đến 30 ngày (tháng đủ). Chu kỳ này chính là thời gian của thời tiết để mặt phẳng chiếu ánh sáng của mặt trăng được nhìn thấy từ trái đất từ đó hình ảnh hình ảnh của đó, và với kết quả tính toán chính xác của khoa học ngày nay thì thời gian này là 29 ngày 12 giờ 44 phút.

Hình ảnh mùa xuân không chỉ đến gần là mặt hình ảnh của tạo thành bởi hình ảnh thay đổi vị trí thời tiết, khí hậu... do hình ảnh nguyên nhân mà chúng ta vẽ ra mô hình. Hơn thế nữa, mùa xuân là mặt hình ảnh của sự sống, hay nói chính xác hơn là sự sinh trưởng của muôn loài. Sẽ không có mùa xuân nếu không có sự sống trên hành tinh chúng ta, hay nói đúng hơn là mùa xuân sẽ chỉ còn có ý nghĩa gì cả nếu không có sự sinh sôi nảy nở của vạn vật.

Chính vì thế mà từ xưa đến nay hình ảnh mùa xuân luôn gần gũi với hoa và bướm, với cây cối xanh tươi, với chim hót líu lo hay én liệng giữa trời xanh. Cái đẹp của mùa xuân không chỉ là sự hài hòa của hình ảnh màu sắc hay đáng yêu trong thiên nhiên, mà chính là vì nó biểu hiện mặt sống của sự sống muôn loài.

Xuân và chính là lúc khi cây cối sống tích cực trong vườn và đất. Hình ảnh chỉ non đang ngủ yên trong thân cây xù xì già nua kia bằng nhiên bằng tình hình gì, phá vỡ lớp vỏ cây khô cứng như mình nhô ra hé lộ cùng làn gió xuân và thoáng đến. Trên mặt đất của cây qua mặt tháng đông dài lạnh giá, hình ảnh lá cây li ti xanh nõn cũng xôn xao trên đất, rồi nhau đan kín mặt đất như phủ cho đến tận chân trời... Và kia, hình ảnh thân mai già chỉ cách đây có mấy hôm thôi còn trơ trọi hình ảnh cành gầy guộc khiêu mà nay đã phủ đầy hình ảnh búp xanh căng tròn mẫm mĩm, rồi bắt lên là hình ảnh cánh hoa vàng mơn rực sáng như đã thấm nhuần tia nắng xuân ấm

áp... Cho đ n nh ng cánh b m đ màu kia hôm nay đ ng nh cũng nh n nh p h n, đang l n múa nhanh h n gi a nh ng đóa hoa đ i đ màu ven su i...

Chính cái s c s ng mãnh li t c a v n v t luôn b ng lên m i đ xuân v đã làm cho mùa xuân bao gi cũng m i m và t i th m. Mùa xuân g n li n v i s s ng. Cho dù đó là s s ng nh nhoi c a nh ng loài côn trùng b n ch a t ng bi t qua tên g i, hay s s ng tr m hùng c a nh ng thân cây c th đã tr i hàng th k ... T t c đ u nh b ng đ y đ i n ng xuân, nh mu n b c l s c s ng c a mình, kh ng đ nh s hi n h u trong tr i đ t!

Vì g n li n v i s s ng nên mùa xuân t lâu đã tr thành quen thu c và ph bi n trong kh p m i n n vẫn minh trên th gi i. Nh ng vùng khác nhau, ng i ta có th không nói cùng m t ngôn ng, không cùng chung nh ng t p t c, nghi l gi ng nhau, nh ng bao gi cũng có nh ng c m nh n t ng đ ng v mùa xuân. Đ u đó chính là vì cho dù b t c n i đâu thì s s ng cũng v n là nh nhau.

Nói đ n s g n li n gi a mùa xuân và s s ng c a muôn loài, tôi ch t liên t ng đ n nh ng đ u phi lý mà con ng i chúng ta đã và đang áp đ t lên loài v t. Trong khi muôn loài nô n c đón xuân thì chúng ta l i c p l y s s ng c a bi t bao nhiêu sinh v t đ đ i l y s vui thích cho riêng mình. Ch c n đ o qua m t vòng ch T t b t c n i đâu, b n cũng s d dàng nh n th y có vô s con v t đang ch ch t đ ph c v cho nh ng b a ăn c a chúng ta trong đ p đón xuân v . Trong đêm giao th a, khi h u h t m i gia đình đ u cùng nhau đoàn t đ đón ch phút thiêng liêng giao hòa gi a năm cũ và năm m i, thì kh p m i n i trong thôn xóm vang lên ti ng kêu rú th m thi t c a nh ng con v t b gi t h i. Th t vô lý khi nh ng ni m vui và n i đau bu n l i đan xen nhau m t cách l nh lũng đ n vô c m, b i h u nh không m y ng i khi k t li u m ng s ng c a m t con v t mà có đ c chút đ ng tâm th ng xót!

Không ít ng i có th s cho nh ng suy nghĩ nh th này là k l , th m chí là gàn đ , l p đ , vì qu th t chúng có v nh ... « không gi ng ai » khi đ t vào b i c nh chung c a đa s nh ng ng i ch p nh n vi c gi t h i. Tuy nhiên, chúng ta l i không có b t c m t l p lu n v ng chãi, thuy t ph c nào đ b o v cho s nh n tâm không th ph nh n đ c này.

N u nói r ng chúng ta có quy n gi t h i loài v t đ ph c v đ i s ng c a mình b i vì chúng ta có s c m nh h n, có th kh ng ch đ c chúng, thì đ u đó s đ ng c l i v i nh ng h c thuy t đ o đ c, nhân nghĩa do chính con ng i chúng ta đ t ra và gi ng đ y cho nhau.

Nếu nói rằng loài vật không phải là đối tượng nằm trong phạm trù của những học thuyết y, thì điều đó sẽ hoàn toàn không phù hợp với những suy nghĩ, nhận thức của chính con người. Ngay từ những truyền thuyết xa xưa, chúng ta đã thấy xuất hiện vô số những con vật được nhân hóa với tình cảm và suy nghĩ không khác với con người. Thậm chí trong đó còn có không ít những con vật đã trở thành biểu tượng thiêng liêng được chúng ta tôn kính. Điều đó nói lên rằng chúng ta chưa bao giờ thực sự xem loài vật chỉ là đối giết thịt.

Trong một chuyến đi Huế, tôi có dịp thăm mộ của Phan Bội Châu và đã hết sức xúc động khi được nghe kể về con chó của ông. Sau khi chết, nó đã bỏ ăn cho đến chết và được an táng ngay bên cạnh phần mộ của ông Phan, có đôi ngai đá nhỏ thờ. Trong cuộc sống hiện nay, chúng ta cũng luôn dành tìm thấy những con vật có gắn bó tình cảm với con người, thậm chí chúng còn giúp mang lại niềm vui sống cho rất nhiều người bị vướng vào tình cảm thất vọng.

Hơn thế nữa, việc loài vật có tri giác và tình cảm không khác chúng ta là điều không thể phủ nhận được. Vì thế, nếu phải làm cho chúng đau đớn và cướp đi mạng sống của chúng, thì chắc chắn một điều là tội sâu thẳm trong lòng ta không thể tránh khỏi sự ray rứt, hối hận. Chắc hẳn là những cảm giác tự nhiên rất thật đó là bởi chính chúng ta làm cho chai lịm đi qua nhiều lần lặp lại sự giết hại. Một người bạn của tôi vào thời niên thiếu đã một ngày ba đêm liên tục vì vô tình ném viên gạch làm chết một chú chim bồ câu. Chú chim này bỏ về đâu, máu me bê bết những vệt còn giầy giụa khá lâu trên sân trước khi chết hẳn. Người bạn này nói với tôi rằng, cảm nhận một là anh ta thấy cái đau đớn của con chim, thế là không sao ngủ được. Vậy mà sau này gặp lại, tôi thấy anh ta cười cợt gà rồ thỏ o, còn dám thực sự heo nua, mà không lẽ nào phải một người như xưa!

Nhiều người nói với tôi rằng họ rất muốn ăn thịt động vật nhưng lại sợ rằng bản thân sẽ không cung cấp đủ dinh dưỡng cho một cuộc sống khỏe mạnh. Thực ra, đây không phải là một lý do thuyết phục, bởi vì khoa học dinh dưỡng ngày nay đã giải thích hoàn toàn sự lo sợ đó. Hàng triệu người châu Âu ngày nay chuyển sang ăn chay không phải vì lý do tín ngưỡng, mà chính là vì bác sĩ của họ đã khuyên nên ăn chay để bảo vệ sức khỏe trong một môi trường ngày càng ô nhiễm nặng nề.

Chúng ta hãy thử làm một so sánh nhé. Trong 100 gram thịt heo có 21,7 gram chất đạm (protein), nhưng trong 100 gram đậu nành có đến 25 gram chất đạm, còn trong 100 gram đậu nành lại có đến 35 gram chất đạm. Xem ra thì lý do dinh dưỡng quyết định là không mấy thuyết phục. Hơn thế nữa, việc hấp thụ chất đạm từ thực vật còn có lợi cho sức khỏe hơn là chất đạm từ động vật, vì còn là nguyên nhân thúc đẩy ung thư, một căn bệnh cho đến nay hầu như vẫn còn là bất trị. Vì thế, lý do cuối cùng để giải thích cho việc ăn thịt và có lẽ cũng là lý do phù hợp với nhiều người nhất chính là vấn đề khổ u mê, hay nói chính xác hơn là thói quen ăn

u ng. Bởi vì khi u v c a chúng ta xét cho cùng cũng ch là m t thói quen lâu ngày mà thôi. Trong kho ng 100 món ăn thông d ng c a đa s chúng ta ngày nay thì e r ng đã có đ n 99 món đ c n u cùng th t cá. N u ph i t c th i lo i b th t cá ra khi i th c đ n m i ngày, ch c ch n s có r t nhi u ng i c m th y... tr ng tr i và nh t nh o đ n không sao ch u đ c. Cho nên, nh ng khó khăn trong vi c t b s gi t h i xem ra không ph thu c vào ngo i c nh mà chính là n m trong y u t t thân c a m i ng i.

Con ng i v n luôn t hào là thông minh và d ũng c m, có th khu t ph c đ c c muôn loài và v t qua đ c nhi u th thách khó khăn trong môi tr ng s ng, nh ng khi ph i đ i m t v i chính mình l i th ng tr nên y u đ u i đ n m c k l . Không ph i vô c mà c nh n đã t ng nói: “Th ng đ c ng i khác là có trí, th ng đ c chính mình m i là m nh m .” (Th ng nh n gi trí, t th ng gi c ng.) “T th ng” hay “th ng đ c chính mình” là v t qua nh ng khó khăn c a t thân đ t b m t thói quen nào đó mà mình bi t ch c là không t t. Nh ng ai đã t ng nghe qua chuy n k v nh ng ng i cai nghi n s có th hi u đ c ph n nào nh ng khó khăn lo i này. Vì th , n u ai có th th c s chi n th ng đ t b đ c thói quen x u c a chính mình, ng i đó qu th t r t x ng đáng đ c xem là m nh m .

Đi u này gi i thích vì sao vi c t b s gi t h i l i khó khăn đ n th , cho dù h u h t chúng ta đ u không chính th c tán thành gi t h i. Cách đây h n 25 th k , đ c Ph t đã đ x ng m t n p s ng theo nguyên t c “b t h i”.(1) Ng ài d y nh ng đ t c a mình nên t b vi c ăn nh ng th c ăn có đ c b ng cách gi t h i loài v t, và s ng m t cu c s ng không gây t n h i cho b t c sinh v t nào cùng hi n h u quanh mình.(2) Cho dù t t c nh ng ai đã nghe qua l i d y c a Ng ài đ u ph i l y làm kính ph c và tin nh n, nh ng s ng i có th th c s làm theo đúng nh v y l i không nhi u l m. Và cho dù t t c nh ng ai đã làm theo l i d y c a Ng ài đ u c m nh n đ c s an vui, l i ích trong cu c s ng, nh ng s ng i có th h c h i làm theo h v n còn h n ch . Nói chung, ng i ta có th d dàng nh n ra đ c tính ch t h p lý và l i ích c a m t n p s ng nh th , và b t c ai có th s ng nh v y đ u s có đ c s an l c trong t thân cùng v i s kính tr ng c a m i ng i khác, nh ng t mình có th s ng theo m t n p s ng nh th l i là m t chuy n hoàn toàn khác, b i nó đòi h i b n thân m i ng i luôn ph i v t qua đ c nh ng khó khăn đ t b m i sai l m trong n p s ng cũ tr c đây c a chính mình.

Mùa xuân đang tr v cùng t t c chúng ta. C cây thay lá xanh t t i và v n v t đua nhau sinh sôi n y n . N ng xuân m áp mang ni m vui đ n v i muôn loài m t cách bình đ ng không phân bi t. Nhà nhà cùng nh n nh p đón xuân. Ng i ng i cùng r n rã hòa theo nh p xuân c a toàn vũ tr . Trong không khí vui t t i đang hòa quy n cùng gió xuân lan t a kh p n i n i, c nh gi t chóc đầu đ n qu th t là nh ng n t nh c hoàn toàn l c đi u trong khúc nh c xuân, là nh ng gam màu bu n t không hòa h p trong b c tranh xuân. Th t đáng bu n thay n u chúng ta không nh n ra đ c nh ng đi u y, b i vì ch c ch n là chúng s làm cho ni m vui xuân c a chúng ta mãi mãi không tr n v n.

Trong Kinh Lăng Nghiêm, quyển 8, đức Phật dạy rằng mọi loài hữu tình sau khi chết đều trở lại qua một giai đoạn mang thân trung ấm, rồi tùy theo nghiệp lực đã tạo mà sau đó mới tái sinh vào một đời sống mới. Giai đoạn mang thân trung ấm này có thể khác nhau ở một chứng sinh, nhưng đa số là kéo dài trong khoảng 49 ngày.(3) Theo đó mà nói thì thân trung ấm của những sinh mạng bị chúng ta giết hại chết hẳn cũng sẽ không vui vẻ gì trong thời gian này.

Khoa học ngày nay đã phát hiện ra một điều lý thú rất đáng cho chúng ta suy ngẫm, đó là sự gia tăng đột ngột những chết có hại hay chết trong thời kỳ của con vật bị giết hại khi nó phải giãy chết trong đau đớn. Hàm lượng độc tố này khi đi vào cơ thể chúng ta qua các món ăn đồ ăn nấu từ thịt con vật sẽ gây ra sự bất ổn cho cơ thể hoặc thúc đẩy sự phát triển nhanh của những căn bệnh hiểm nghèo. Từ lâu người ta đã biết đến khả năng tiêu hóa một số loài thực vật. Chúng có thể tiết ra độc tố hoặc các chất có vị rất đắng để chống lại sự tấn công của côn trùng vào thân cây. Tuy nhiên, vì cơ thể những con vật bị giết có thể gây hại cho người ăn thịt chúng bằng cách này cho nên một số bác sĩ khám phá vào thời gian gần đây mà thôi. Song song với những phát hiện lợi hại này là hàng loạt những chứng cứ cho thấy việc sử dụng thịt động vật làm thức ăn hoàn toàn không phải là pháp thiện cho sức khỏe con người như trước đây chúng ta lầm tưởng, mà ngược lại còn là nguyên nhân chủ yếu gây ra rất nhiều căn bệnh hiểm nghèo như bệnh ung thư, bệnh tim mạch, huyết áp... Đa số các bác sĩ phẫu thuật Tây ngày nay đã chú trọng rất nhiều đến chế độ ăn uống của bệnh nhân chứ không chỉ dựa vào khả năng tiêu hóa bằng thuốc men, và họ luôn khuyên chúng ta nên giảm lượng thịt cá, gia tăng các món trái cây, rau củ, ngũ cốc trong thực đơn hàng ngày.

Như đã nói, việc tạo thói quen ăn thịt thịt ra không phải là một việc dễ dàng. Họ luôn khuyên chúng ta đừng vội phạm những khó khăn khi muốn thực hiện điều này. Những bữa ăn chay đầu tiên nếu tiếp nhau thường mang lại cảm giác đói khát như đói, khó nuốt... Bởi vì chúng ta đã quá quen thuộc với mùi vị của thịt cá. Tuy nhiên, chúng ta vẫn có thể dùng lý trí để biết rằng đó chỉ là thói quen được huấn luyện lâu ngày mà thôi. Hơn nữa, chúng ta có thể và nên dành thời gian để thực hiện việc này một cách chậm rãi, để cho cơ thể và nhất là khẩu vị của chúng ta có điều kiện thay đổi thích nghi dần.

Đang tải hình ảnh, vui lòng chờ đợi. Nếu không thể tải, vui lòng thử lại sau.